



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

IV. De Ecclesiasticis beneficiis, eorumque collationibus, rebus Ecclesiae, ac
Provisoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

rum filii, & aliis illegitimè matis, beneficiatis, Nostrarum civitatis & Diocesis, injungentes, ut, infra mensem à publicatione præsentium, de suis dispensationibus, tam super eo, quod in Ecclesiis patrum ministrare, succedere, & in eis beneficia obtinere valeant, quam super defecitibus suis, & pro obtinendis uno vel pluribus beneficiis, à Sede prædicta obtentis, coram Nobis vel Nostro Vicario fidem faciant.

Detestabile Simoniae crimen, quod hac in Diocesi Nostra (prò dolor) fatis invaluit, quam longissime proscriptum volumus. Quapropter omnes & singulos, quicunque, pecunia aut pactio illicita interveniente, etiam si hoc, paterna cupiditate, filio in ætate minori existente, à patre factum sit, beneficia Ecclesiastica venderunt & adierunt, tam ad restituendum accepta, quam dimittendum adepta, esse obligatos, declaramus, & hac Constitutione, sub poena parate executionis, teneri, reservata Nobis ordinatione, statui dimittentium convenienti, renunciatione & missione prævia. Et, ne de cætero tam iniqua Nos offendant, sub poenis, sacris Canonibus comprehensis, hoc detestabile crimen damnamus, & autores secundum eos secure castigari faciemus; irritum & inane declarantes, quicquid de cætero in Ecclesiasticis, vel data vel promissa pecunia, sub quoconque colore acceptum vel possestum fuerit. Hujusmodi Simoniacalabe infectos, juxta juris communis præscriptum, non solum beneficiis ac officiis omnibus, verum & emolumentis privatos, ac excommunicationis poenæ subjectos, decernimus; à qua non nisi à summo Pontifice, vel à Nobis, absolví poterint. Præcipimus quoque, in novellorum beneficiatorum receptione, iura statutorum ac vinalium ita exigi ac dividí, ne à radice omnium malorum, cupiditate, profecta, jure merito credi valeant. Gratitudinis etiam signa, uti essentialia non sunt, ita facultates dantium vel redditus beneficiorum ne excedant vel adæquent; ne legitima causa suspicionis Simoniae vel cupiditatis detur.

Quod jure communac Provincialium Statutorum Decretis, circa enorme usurarum crimen, laudabiliter hactenus constitutum est, præsenti sanctione renovamus. Quapropter omnes & quoconque usurarios contraictus, tam Laicorum quam Clericorum, quomodolibet contingent, sive in excessu pensionum ac præstationum, sive in emptionibus censuum ac reddituum annorum, damnamus, ac improbamus; & non solum contra tam abominabili vitio deditos, quam etiam notorios ministros usurarum, poenis à jure Canonicis præscriptis, privationis scilicet, communionis & lepulture, condignaque restitutionis, arbitraria animadversione Nobis reservata, procedemus.

DECRETVM IV.

De Ecclesiasticis beneficiis, eorumque Collationibus, rebus Ecclesiae, ac Provisoribus.

C Vm beneficia Ecclesiastica non nisi patrimonium Christi, ac Eleemosynæ, fidelium liberalitate concessæ, merito vocari possint, ideoque ad quos, tam de jure, quam alio legitimo titulo, eorum collatio spectat, diligenti studio advigilare tenentur, ut tales iis præficiantur, qui idonei, vita ac moribus commendabiles, ac Ecclesiis non inutiles futuri sperantur; electiones, presentationes, ac nominationes, aliqua forsan gratitudinis specie velatae, Simoniacam tamen pravitatem continent, caveantur. nullæ fiant resignations, etiam in favorem, cessiones, translationes, ac permutations, non aliter quam jure communi constitutum est, permittantur.

Hortamur etiam ac serio commonemus Collatores, ac eos qui jus præsentandi habere quomodolibet dignoscuntur, ne ministris suis familiaribus, aut etiam consanguineis, beneficia ita conferant, ut laborum stipendia esse credantur, aut, secundum carnem & sanguinem concessa, quilibet judicare valeat.

Quoniam, pluribus in locis, fundationes Ecclesiistarum, beneficiorum, & Capellaniarum, aut hæredes eorum, potestate, in qua eos Ecclesia hucunque sustinuit, abutuntur & abusi sunt, redditus beneficiorum mutilantes, luppenientes, & in propriis aut aliis usus convergentes; Nos sic mutilata, aut suppressa quomodolibet, non aliter ac attentata, revocamus, annullamus, ac restitutionem plenariam Nostra Episcopali autoritate, sub poena parate executionis, præcipimus; ac, ne de cætero simile quippiam fiat, sub poenis juris strictissime inhibemus. Monemus etiam Patronos beneficiorum, ut ea, quæ tam à sacris Canonibus quam Concilio Tridentino salubriter ordinata sunt, diligenter ac sedulo observent; ne Nos, pro munera Nostri Episcopalis debito, quos inqualificatos judicaverimus, repellere cogamur.

*Seff. 25.
cap. 9.*

Et quia, quod dolenter referimus, multarum fundacionum institutiones esse vel perditas vel suppressas, earumque exemplar apud ipsos fundatores, seu eorum hæredes, sine dubio existere & conservari, justa ratione præsumimus; hinc omnes, ad edendum hinc sua jura intra mensem, obligatos esse volumus, sub poena denegande investituræ donec predictam præsumptionem coram Nostra audientia legitimis exceptionibus purgant; reservata nihilominus Nobis, secundum sanctiones, pro rata fructuum, debita impositione onerum. In altaris autem, cum juxta fundatorum mentem

tem debitum officium non persolvit animadvertamus, ac omnia eo in genere confusa esse, non sine magna divinae maiestatis offensa consperherimus; monemus omnes, ac serio in Dominino hortamur, ut fundationibus repertis per omnia satisfaciant. Eos vero, qui beneficiorum fructibus haec tenus gavisi sunt, nec ullum officium praestiterunt, juxta sanctorum Canonum declarationem, ad perceptorum restitutionem decernimus obligatos; de perceptis deliberatur, quomodo conscientis, ac piis majorum fundationibus, satisficeri valeat.

Nullus etiam de ullo beneficio investiatur, aut ad aliquod admittatur, nisi coram Nobis, aut Nostro in spiritualibus Vicario generali, aut iis quibus id competit, subinfertum praestiterit juramentum.

Ego N. juro & promitto obedientiam & reverentiam Reverendissimo & Illusterrimo Domino meo Episcopo Mindensi, & successoribus ejus Canonice intrantibus; beneficio, ad quod institui peto, secundum oneris annexi exigentiam fideliter deseruam, atque ab eo, sine ejusdem Domini Episcopi aut Vicarii ejus licentia, non discedam; nec bona & jura Ecclesiae & beneficiorum alienabo; &, indebitate alienata, quantum in me erit, fideliter recuperare studebo. Sic me Deus adjuvet, &c.

Volumus quoque, ac serio jubemus, ut quae haeretica pravitate, aut alio quovis modo, ex bonis aut rebus Ecclesiae, alienata, oppignorata, aut hypothecata sunt, a pientissimis vero majoribus pro suarum salute animarum donata aut fundata fuerunt, omnes & singuli, Praepositi, Decani, Abbates, Piores, Collegia, Clerici, & beneficiati Dicecensis, recuperare, juxta fidelitatis juramentum, quo Ecclesiis iure obstricti sunt, allaborent: Nostro consilio aut auxilio, urgente necessitate, ipsis non defuturi. Monemus insuper omnes & singulos Ecclesiarum Pastores, beneficiatos, quoscunque Clericos, beneficia Ecclesiastica quæcunque & quomodolibet nuncupata obtinentes, ut intra spatium futuræ indicte Synodi, omnium & singulorum bonorum & immobilium, juriuum, actionum, censuum, seu reddituum, debitorum, ac aliorum quorumcunque, ad eorum Ecclesiam, vel eorum administrationi commissa Monasteria, vel beneficia, eorumque census, quoconque jure pertinentium, rationem diligentissime conquerant, & legale Inventarium, cum designatione confinium, & conditionem omnium quantum fieri potest, faciant; cuius Inventarii duo exempla legalia conficiantur, ac eorum unum in Archivio cujuscunque Ecclesiae proprio assertetur, alterum ad Nos remittatur. Et, cum Canonicis contrarium sit institutum, ne bona, ad Ecclesiam spectantia, absque prævia Nostra licentia, alienentur, aut etiam ad longum tempus elocentur; præcipimus, ut in postea-

rum nullæ tales fiant, nisi cause cognitione prævia.

In præsens autem, locationis titulo ad longum tempus vel perpetuo bona Ecclesiastica possidentes, monemus, ut intra tres menses, ad exhibendum eorum jura, coram Nobis vel Nostro Vicario compareant; quatenus in iis secundum præscriptam à sancto Concilio Tridentino formam procedamus.

Bonorum etiam Ecclesiasticorum memoria perpetua eorum, quæ vel in emphyteusin tradita, vel alio quovis nomine elocata, ut conservetur; Ecclesiasticus, cui hoc nomine Canon quotannis solvit, eundem non nisi Notario vel testibus præsentibus recipiat, adjuncta & annotata declaratione recipientis, cuius fundi vel prati vel ædium nomine id exigat, & recognitione dantis, cuius nomine id præstet; copia Instrumenti ad Nos aut Nostrum Vicarium transmisâ.

DECRETUM V.

De residentia Clericorum.

DEcens est, Clericum apud Ecclesiam suam residere, & personale servitutis debitum ministerium Deo & Ecclesiae exhibere. Quapropter districte monemus, ut quorum fundationes personalem residentiam exigunt, ipsi personaliter resideant, sub pena suspensionis à perceptione fructuum, & graviori, contumacia etiam crescente, arbitraria, Nobis reservata. Nullæ etiam dispensations, quæ juri contrariae sunt, collusiones, aut dissimulationes, de non residendo, cuiquam suffragentur. Ubi verò legitima absentiae causa fuerit, illa, per Superiorum examinata, admittatur.

Prælatos, Scholasticos, Cantores, & Custodes, aliosque, curam animarum habentes, strictius obligatos, hortamur, quatenus, urgente necessitate, non nisi cum Nostra, aut Vicarii Nostri licentia, idoneo ac approbato Vicario, cum congrua mercedis affigatione constituto, ad modicum tempus absint.

Quia etiam, non absque singulari animi Nostri meroe conspeximus, aliquos de Clerico Nostro, propriæ vocationis ac professionis oblitos, amore libertatis, militiae nomen dedisse, contra expressa hujus Ecclesiae Statuta, aliasque Canonicas sanctiones; hinc iis omnibus & singulis, in virtute sanctæ obedientiæ severè præcipiendo, mandamus, ut, intra hanc Synodus nostram & Festum Paclæ proximum, bello armisque se abdicent, & ad Ecclesiæ, quibus ascripti sunt, redeant, ibidemque se qualificent, ac muneri suo diligenter satisfaciant; aut alias contra eos, juxta facrum